ନାଥୁ ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ମନଫୁଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 23, 1996

[ମଦନ ମୋହନ ପୁଞ୍ଛି ଏବଂ କେ.ଟି. ଥୋମାସ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ଦାବି କରୁଥିବା ମକଦ୍ଦମା, ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗର୍ଭରେ ଥିଲେ - ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ସେହି ସମୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଗର୍ଭରେ ଥିଲେ, ସେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା:ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମାବଦ୍ଧତା ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ବାଦୀ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ସାମାନ୍ୟତମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଆଣିନଥାନ୍ତା - ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ -କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2134/1978 ।

C.R. ସଂଖ୍ୟା 1097/1976ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 10.10.77 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କବିନ ଗୁଲାଟି, (ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର) ଶ୍ରୀମତୀ ଭି.ଡି. ଖାନ୍ନାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଡି.ଭି. ସେହଗଲ ଏବଂ ପି.ଏନ୍. ପୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ 10.10.1977 ତାରିଖରେ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 1097/1976 ଏବଂ CM 1996-CII/76 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ।

ରୂପାଙ୍କର କିଛି ପୁଅ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦ୍ଦା ଓ ଦଲ୍ଲୁ ଥିଲେ । ସଦ୍ଦାଙ୍କ ବଂଶରେ, ଏକ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ସୁଯୋଗ ଆସିଥିଲା । ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ପୁରଣ । ବଂଶରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଶ୍ନଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଏହି ତତ୍କାଳୀନ ମକଦ୍ଦମାରେ ସଂପୃକ୍ତ ଥିବା ଉତ୍ତେଜକ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପୁରଣ (ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର) ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ଦଲ୍ଲୁଙ୍କ ବଂଶରେ ଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଦଲ୍ଲୁଙ୍କ ନାତିଙ୍କ ପୁଅ ବିରବଲ୍; ଦଲ୍ଲୁଙ୍କ ନାତିଙ୍କ ପୁଅ ଆଇଦାନ ଏବଂ ନାଥୁ-ଦଲ୍ଲୁଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ନାତିଙ୍କ ପୁଅ । ଯେତେବେଳେ ପୁରଣଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ମାତା କିଛି ପୈତୃକ ଜମି ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ନାଥୁ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ, ଯଥା-ବୀରବଲ ଏବଂ ଆଇଦାନ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ହେବା ପରେ ନାଥୁ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ପୁରଣଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପହାର ଏବଂ ପୁରଣଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ସୀମା ରହିଛି ଏବଂ ଏହିପରି ସଦ୍ଦାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାବି କରି ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ପୁରଣଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏବଂ ବୀରବଲ ଏବଂ ଆଇଦାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା; ଏହା ବ୍ୟତୀତ କେତେକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ଏକ ସମୟରେ, ନାଥୁ-ବାଦୀ ପୁରନଙ୍କ ସହିତ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ମାମଲାର ସମାଧାନ କରିବା ପରେ 25.10.1975 ରେ ମାମଲା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଏକା ଦିନ, ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବରୁ, ନାଥୁଙ୍କ ସହ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ବାଣ୍ଟିଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବୀରବାଲ ଏବଂ ଆଇଦାନ, ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଦୀ ଭାବେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତ ଏହି ପ୍ରହେଳିକାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ଯେ କେଉଁ ଆବେଦନ ପ୍ରଥମେ ସମାଧାନ ହେବା ଉଚିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ସେହି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ବାଦୀ ଭାବରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ । ଏହା, କେତେକ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ଏବଂ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇ ଏହାକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାଟି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇ ଖାରଜ ହୋଇଗଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ମତକୁ ନେଇ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଏହା ଅବିବାଦିତ ଯେ, ମକଦ୍ଦମାରେ ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିବା ଆଇଦାନ କିମ୍ବା ବୀରବଲଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆପେଆପେ ମକଦ୍ଦମା କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସମୟ ସୀମା ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସୀମାବଦ୍ଧତାର ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବଧି, ଯାହା ନାଥୁଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା, କାରଣ ସୀମାବଦ୍ଧତା ଆରମ୍ଭ ହେବା ତାରିଖରେ ସେ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ କେହି ବିପରୀତ ପକ୍ଷରେ ଠିଆ ହୋଇ ସୀମା ବୃଦ୍ଧି ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସମାନ ଭାବେ ବିଚାର କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା କୌଣସି ଛୋଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିନଥାନ୍ତା, କାରଣ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ କେବଳ ନାଥୁଙ୍କର ମାମଲା ଦାୟର କରିବାର ଅଧିକାର ଥିଲା, ବିରବଲ ଏବଂ ଆଇଦାନଙ୍କର ନୁହେଁ । ମକଦ୍ଦମା କରିବାର ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ଅଲଗା ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେହେତୁ ନାଥୁଙ୍କର ନିଜେ ବାଦୀ ହେବା କାରଣରୁ ବୀରବଲ ଏବଂ ଆଇଦାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୀମାବଦ୍ଧତାର ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିନଥାନ୍ତା, ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷାନ୍ତରଣ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଉନ୍ନତ କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥାନ୍ତା । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କେଉଁ ଆବେଦନଟି ଫଇସଲା ପାଇଁ ପ୍ରାଥମିକତା ପାଇବା ଉଚିତ, ତାହା କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିନଥାନ୍ତା, କାରଣ ଉଭୟକୁ ଏକାଠି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶେଷ ଫଳାଫଳ ହେଉଛି, ଏହା ଧାରଣା କରାଯାଇଥାନ୍ତା ଯେ ବିରବଲ ଏବଂ ଆଇଦାନ ନିଜେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନୁସରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଦୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ଯାହାକି ସୀମା ଅବଧି ବାହାରେ ଥିବାରୁ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା ।

ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଭାବୁନାହୁଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଜି.ଏନ.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅନୁବାଦିକା : କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।